

רומו לגלות מצרים שגלויה להשכינה במצרים. והנץ' רצה לקרב אליו, מה טוב? והברך קרוב יומת. וינגע ה' את פרעה. וזה רומו למכות שהבה הקדוש ברוך הוא את פרעה ואת המצרים ואת הממנים שלהם. ומה טוב? ועטה הבה אשף קח ולך. כמו שפרעה למצרים שאמר למשה וליישראל שלח מעל פני ויצא. והויה הבהיר להשכינה ולישראלי בגולות האחרונה.

מיד בשירציו העמות עובי הרכובים של העולים לקרב אליו ולרחק אורה, שכר הפלחה הדחק, בתוב וינגע ה' את פרעה. מיד - ובאללהיהם עשה ה' שפטים. שעלה השכינה נאמר אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, והברך לקרב אליו יומת.

ובמו שפרעה הראשון אמר הנה אשף קח ולך, כך אמר פרעה קומו צאו מתחוק עמי, וכך עתידים העמים של העולים לזרע לישראל כומו צאו, צאו מבניינו. והקדוש ברוך הוא לא מוציא אותם מבנייהם עד שלוח את פלו. ובמו שנאמר ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו - כמו כן בגולות האחרונה. זהו שפטוב והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' וג'ו.

ביניהם הנה אליו הוזמן אליו, ואמר רבי רבוי, ודאי כמו זה הוא בנסמה שהוא מצד השכינה. ויצר הרע רוצה לקרב אליו, והקדוש ברוך הוא מפה אותו בכמה מכות, כמו שהבה את פרעה על דבר שרי אשת אברהם.

דבר שרי אשת אברהם.

האשה בית פרעה. ודרמי לגולותא דמצרים דגלוּתָא שכינה במצרים. ונחש בעא לקרבא לה. מה כתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת. וינגע ה' את פרעה. ודרמי למחאן דמחה קודשא בריך הוא לפרק ולבצריים ולממן דיליהן. ומה כתיב ועטה הנה אשף קח דיליהן. ודרמי לפרק ועטה הנה אשף קח ולך. בגונא דפרק במצרים דאמר למשה ולישראל (ירמיה טו א) שלח מעל פני ויצא. והאי איה אבטחוּתָא ליישראל ולשביגונא בגולותא בתרא.

מיד דיבעון אמין דעתמא לקרבא לגבה וולדחקא לה, אגרא דבליה דוחקא. כתיב וינגע ה' את פרעה. מיד (במדבר לג ז) ובאללהיהם עשה ה' שפטים. דעת שכינוף אפרק (ישעה מב ח) אני ה' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן. (במדבר א נא) והזר הקרב לגבה יומת.

ובמה דפרק קדמאתה אמר הנה אשף קח ולך, כי אמר פרעה (שמות יב לא) קומו צאו מתחוק עמי, וכך עתידין עממין דעתמא למימר ליישראל קומו צאו, פוקו מביננו וקידשא בריך הוא לא אפיק לוון מבינינו עד דנטיל מאניה.

ובמה דאמר ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשתו ואת כל אשר לו. בגונא דא בגולותא בתרא חדא הוא דכתיב (ישעה טו ס) והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' וג'ו.

אלהבי דא אליו איזטמן לגבה ואמר רבי רבוי ודאי בגונא דא איה בנסמתא דאייה מפטרא דשכינוף. ויצר הרע בעי לקרבא לגבה וקידשא בריך הוא מהי לה בכמה מכתשין, בגונא דמחה לפרק על

ובאותו זמן יורד סמ"ל וכל חיליו לגשמה היהיא, ושם אומר ברוך הוא, וכך כמו זה כל אדם שרצו לאقرب לצדיק להזקיק אותו, הקדוש ברוך הוא מבה אותו בכמה מפות להזקיקו עד שיחסור לשעבודה. ומשום זה אמרה אשתו של המן הרשע, (אסתרו) אם מזרע היהודים מרדכי, לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו. אבל הנשמה שאינה מצד רוח קדש, יש לה להשר, שיש רשות למקטרג עלייה, וערום ראה רעה ונספר.

ונעל אברים ממזרים. מה זה ויעל אברים ממזרים? אמר לו אליהו, וראי בזמנ השגשה נצולה מהמנה קרע ההוא, שההוא אל אמר מלך מזרים, מלך של אותם הזרים שדווקאים את הנשות, ואותם מלאכי החבלה הפיקים, כמו שבראו בעלי המשנה, נשמות הרשעים הם הם המזיקים בועלם.

מה כתוב בבעל הנשמה? ויעל אברים ממזרים. התעללה עליהם בחזק רב, והוא נשבתו וכל אשר לו. ואפלו לוט עמו, שההוא שד מצד קימין, שלא כל השדים שים. שיש שרדים שהם כמו מלאכים קדושים, שיודיעים מה שהייה ומה שעתיד להיות, ועל השדר הוה אמר הקדוש ברוך הוא עזר. אם זכה עוזר, ואם לא (בנendo עוזר, שזכה לאו) - השדר הוה בברית מילה, ונעשה שדי, אם לאו - גנדו. וזה שפטותם (בראשית י) ולא

נשא אתכם הארץ לשפט ייחדו. ועוד, אם זכה אדים - הוא עוזר. מתי? בלילה שבת שמלאוים שני מלאכים את האדם, זה היציר הטוב וזה היציר קרע. אם זכה יציר הטוב מבורך את בעל הבית

ובהזה זמאנא נחתת סמא"ל וכל חיליו לההיא נשמתא, ונטיר לה עד דאתקריבת לגבי קודשא בריך הוא. והכי בגונא דא כל בר נש דבאי לקרבא לצדיק לאנזקא ליה, קודשא בריך הוא מהי ליה בכמה מכתשין עד דיתחר לשבופה. ובגין דא אמרה אנתוי דהמן חיבא (אסתרו י) אם מזרע היהודים מרדכי לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו. אבל נשמתא דלאו איה מסתרא דריכחא דקדשא, אית לה לאסתפרא, דאית ליה רשו למקטרגא עליה, (משל כי ג) וערום ראה רעה ונספר.

ויעל אברים ממזרים (בראשית יד א), מאוי ויעל אברים ממזרים. אמר ליה אליו וראי בזמנא נשמתא אשפזיבה מההיא ממנה בישא, דאייה אל אחר מלך מזרים מלכא דانون צוררים דזתקין לנשמתין, ואנוון מלאכי חבלה מזיקין כמה דאיקמוה מארי מתניתין, נשמתין דרישיעיא הן הן המזיקין בעולם.

מה כתיב במארי נשמתא ויעל אברים ממזרים. אסתלק עלייה בתקפא סגי הוא ונשmeta וככל דיליה. ואפלו לוט עמה דאייה שד (דף קלט ע"א) מסתרא דימינא, דלאו כל שדין שדין, דאית דנון כגונא דמלאכין קדישין, דידען מה דהוה ומה דעתיך למחי. וועל האי שד אמר קודשא בריך הוא (בראשית ב י) עשה לו עזר. אם זכה עזר. ואם לאו (בנendo עוזר וזכה לאו) הרנית מילה ואתעכיד שדי (אם לאו) איהו בנגדו שד. הדא הוא דכתיב (בראשית יג ו) ולא נשא אתכם הארץ לשפט ייחדו.

וועוד אי זכה בר נש איהו עזר, איימתי בליל שבת דאויפין תרין מלאכין לבר נש, דא יציר הטוב ודא יציר קרע. אי זכה יציר הטוב מבורך לבעל הבית ולאנטטה וכל דיליה, וייציר

ואת אשתו וכל אשר לו, ויאמר הרע עוזר לו בעל ברחו ועונה אמרן. ואם לא - הוא בגנדו ומכלל אותו וכל אשר לו. ומשום זה נקרא לוט, שפבייא קלות על אותו קאיש ועל ביתו ומגניס קטטה בביתו. זהו שפטוב ויהי ריב בין רעי מקנה אברם יכין רעי מקנה לוט.

ובאותו זמן, שם ויאמר אברם אל לוט אל נא תה' מריבה בני ובינך וגוו' כי אנשימים אחיהם אונחנו. מצד שהוא הגוף. ומה אמר לו? הלא כל הארץ לפניו שם. ומשום זה אמרו בעלי הפשנה, אם ראית שיאיר הרע מתגבר עליך הולייכו לבית המקדש. אם אבן הוליכו לבית המקדש. אם אבן הונמוות, ואם פרוץ - מתחופצץ. אמר רב שמעון לאליה דא ינוקי ידעיה. אמר ליה רבינו רבי, ודאי כי הוא, אבל רוזא דמלוי דברי הפשנה הזו אינן לגלי כה. אלא בני ובינך.

פתח ואמר, שם יב ויהי רעב בארץ. מה הרעב בגין? אלא וראי בשיטות הארץ הניבעה מארץ השכינה, מיד בתוכך ויהי רעב הארץ שם. וירד אברם מצרים, יורד הקדוש ברוך הוא לדור בגין האזרדים הרעים הללו, כדי שערעו יהיisha שמור בינויהם.

אמר לו רב שמעון, רב רבי, והרי בתוכך בשכינה ארץ אשר לא במקنته תאכל בה לחם. אמר לו, ודאי כה הוא! שבעמן היה מתרמלהת כל טוב ולא חסר משגנה (שפער). ובאשר לא שומרים הברית, שישראל שומרים אותן הברית, מסתלק השפע ממנה, ונאמר בה ותראה היבשה.

ובאותו זמן, אם לא יורד הקדוש ברוך הוא לשמר אורה, יש רשות לאזרדים האחרים לקרבם לשם. ואותו שגורם את זה, יש רשות

הרע והוא עוזר ליה בעל ברחה ועונה אמרן. וαι לאו איהו בגנדו, ולית ליה ולכל דיליה. ובגין דא אתקרי לוט הדאתי לוטין על ההוא בר נש ועל ביתה, ואיהו אעל קטטה בBITAH. הדא הוא דכתיב שם ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט.

ובזהוא זמנה שם ויאמר אברם אל לוט אל נא תה' מריבה בני ובינך וגוו' כי אנשימים אחיהם אונחנו. מטרא דהאי גופא. ומה אמר לו הלא כל הארץ לפניו שם. ובגין דא אמרו מאירי מתניתין אם ראית שיאיר הרע מתגבר עליך הולייכו לבית המקדש. אם אבן הוא נמוש ואם ברזל מתחופצץ. אמר רב שמעון לאליה דא ינוקי ידעיה. אמר ליה רבינו רבי, ודאי כי הוא, אבל רוזא דמלוי דברשタא דא, לאו אונין לגלאה הכא אלא בני ובינך.

פתח ואמר בראשית יב ויהי רעב בארץ. מי רעב הכא. אלא וראי פד אסתלק נבייעו מאראעא דשכינטא, מיד כתיב ויהי רעב בארץ שם. וירד אברם מצרים, נחית קודשא בריך הוא לדירא בגין סטרין בישין אלין, בגין זרעא דיליה למחיי בטיר בגיןה.

אמר ליה רב שמעון רב רבי ויה בתיב בשכינטא (דברים ח ט) ארץ אשר לא במקنته תאכל בה לחם. אמר ליה וראי כי הוא. דבזמנה דישראל נטרין נחית ברית, אתמליאת כל טוב ולא חסר מפה (גביע). וכד לא טרין ברית אסתלק גביע מגה), ואותם רב (בראשית א ט) ותראה היבשה. ובזהוא זמנה אי לא נחית קודשא בריך הוא לנטרא לה, אית רשות לסטרין אחרניין לקרבא פפן. ובהוא דגרים דא אית רשו למקטרגא לקטלא ליה. בגין דא אמר